

विश्वामित्रस्यात्मजाऽहंमेनकायांजाता तथाचस्वर्गं गच्छंत्याऽत्रत्यक्ता अतोराजकन्यैवाहमित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ किंकरवामेत्यादिवाक्यात्
तदभिप्रायं ज्ञात्वाह उपपन्नमिति ॥ १४ ॥ गांधर्वविधिना मिथः समयपूर्वकेण ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ दुरत्ययं विक्रांतं विक्रमणं यस्य ॥ १८ ॥
॥ १९ ॥ भस्माचर्मपात्रं तद्वत् माता आधारपात्रं पितुरेव तु पुत्रः तत्र हेतुः येनेति आत्मा वै पुत्रनामासीति श्रुतेः भरस्वपुषाण अनेन भरतनाम निरुक्तम्
॥ २० ॥ किंच रेतोधाः रेतःसेक्ता वंशकृत्पुत्रो यमक्षयात्पितरं नयति तारयति तथाच श्रुतिः पुन्यान्मोनरकाद्यस्मात्पितरं त्रायते सुतः तस्मात्पुत्र इति प्रो

शकुंतलोवाच विश्वामित्रात्मजैवाहं त्यक्ता मेनकायावने ॥ वेदैतद्भगवान्कण्वोवीरकिंकरवामते ॥ १२ ॥
आस्यतां त्वरं विंदाक्षगृह्यतामर्हणं च नः ॥ भुज्यतां संतिनी वारा उप्यतां यदि रोचते ॥ १३ ॥ दुष्पंत उवाच
उपपन्नमिदं सुभ्रुजातायाः कुशिकान्वये ॥ स्वयं हि वृणुते राज्ञां कन्यकाः सदृशं वरम् ॥ १४ ॥ ओमित्युक्ते यथा
धर्ममुपयेमेशकुंतलाम् ॥ गांधर्वविधिनाराजादेशकालविभागवित् ॥ १५ ॥ अमोघवीर्यो राजर्षिर्महिष्यांवी
र्यमादधे ॥ श्वोभूतेस्वपुरं यातः कालेनासूतसासुतम् ॥ १६ ॥ कण्वः कुमारस्य वने चक्रे समुदिताः क्रियाः ॥ व
ध्वामृगेंद्रांस्तरसाक्रीडति स्म स बालकः ॥ १७ ॥ तंदुरत्ययविक्रांतमादाय प्रमदोत्तमा ॥ हरेरंशांशसंभूतं भ
र्तुरंतिकमागमत् ॥ १८ ॥ यदानजगृहे राजा भार्यापुत्रावनिंदितौ ॥ शृण्वतां सर्वभूतानां खेवागाहाशरीरिणी ॥
॥ १९ ॥ माता भस्मापितुः पुत्रो येन जातः स एव सः ॥ भरस्वपुत्रं दुष्पंतमाऽवमं स्थाः शकुंतलाम् ॥ २० ॥ रेतोधाः पुत्रो
नयति नरदेवयमक्षयात् ॥ त्वंचास्यधाता गर्भस्य सत्यमाह शकुंतला ॥ २१ ॥ पितर्युपरते सोऽपि चक्रवर्ती महाय
शाः ॥ महिमा गीयते तस्य हरेरंशभुवोभुवि ॥ २२ ॥ चक्रं दक्षिणहस्तेऽस्य पद्मकोशोऽस्य पादयोः ॥ ईजे महाभि
षेकेण सोऽभिषिक्तोऽधिराट् विभुः ॥ २३ ॥

क्तः स्वयमेव स्वयं भुवेति पाठांतरे मातृपित्रोः पुत्रं प्रति विवादे यमक्षयात् धर्मनिर्णेतु र्य
मस्य सभायाः सकाशात् रेतोधाः रेतःसेक्तापितैव धर्मेण विजित्य पुत्रं नयति न तु मातेत्यर्थः ततश्च भार्यापुत्रोऽस्वीकृतवानिति ज्ञेयम् ॥ २१ ॥ चक्रवर्ती ब
भूवेति शेषः तस्य महिमा गीयते तदप्येते श्लोका अभिगीता इत्यादि बहुचश्रुत्या हरेरंशभुवः अंशाज्जातस्य ॥ २२ ॥ तत्र लिङ्गमाह चक्रमिति ॥ २३ ॥